

Voldenberg, Butelka

Bez procesàw i wielkich sàow,
bez cienia szans na odroczenie
siedzä w fotelu przymykam oczy,
po stole peßa moje sumienie!

ref. Wychyl mnie do koàca, aä poczujäe
odchodzä wspomnienia, wzrasta ciänienie.

äeruj ile chcesz, äyje dla ciebie.

Wychyl mnie do koàca nim to znàw stanie sie!

A ona milczy, chyba sie smiaäa

wiadomo zawsze dopnie swego

znowu jej däoà na moim czole

wszystko sprowadza sie do jednego

ref. Wychyl mnie do koàca aä poczujäe ze

odchodza wspomnienia wzrasta cisnienie

äeruj ile chcesz, äyje dla ciebie

wychyl mnie do konca nim to znàw stanie sie!

Wychyl mnie do koàca aä poczujäe ze

odchodza wspomnienia wzrasta cisnienie

äeruj ile chcesz, äyje dla ciebie

wychyl mnie do konca nim to znàw stanie sie!

znàw säyszä jak woäasz

znàw säyszä jak woäasz

znàw säyszä jak woäasz

znàw säyszä jak, jak woäasz mnie!